

UZASADNIENIE

W toku postępowania w sprawie i w oparciu o zgromadzony na rozprawie materiał dowodowy Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 9 czerwca 2019 r. mieszkaniec miejscowości P. M. J. (1) spożywał alkohol. Pomimo jego spożycia wsiadł za kierownicę samochodu marki A. (...) nr rej. (...). Jako pasażer poruszał się z nim jego brat M. J. (2). Około godz. 20:25 na drodze J. - Ł. pojazd kierowany przez M. J. (1) zauważyli funkcjonariusze policji z KPP K. E. K. i T. W., wysłani przez dyżurnego celem zatrzymania pojazdu do kontroli drogowej. Pomimo użycia sygnałów dźwiękowych i świetlnych M. J. (1) nie zatrzymał się do kontroli kierując się w stronę miejscowości J.. Funkcjonariusze podjęli pościg, na skutek którego M. J. (1) po dojechaniu do J. zatrzymał się w przydrożnym rowie. Funkcjonariusze stwierdziwszy, iż jego stan wskazuje na uprzednie spożycie alkoholu, doprowadzili go do Komendy Powiatowej Policji w K., gdzie poddano go badaniom trzeźwości. Badania poziomu alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzone urządzeniem alkometru o godz. 22:02 i 22:04 wykazały u niego poziom odpowiednio 1,28 mg/l i 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

M. J. (1) był uprzednio skazany prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży z dnia 6 czerwca 2017r. sygn. akt II K 206/17 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości – art. 178a§1 kk i na dzień 9 czerwca 2019r. posiadał prawomocnie orzeczony zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, obowiązujący do dnia 14.06.2021r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

wyjaśnień oskarżonego M. J. (1) (k. 13), notatki urzędowej (k. 1), protokołu badania stanu trzeźwości (k. 2, 4), odpisów wyroków (k. 23, 24), danych osobopoznawczych oskarżonego (k. 16, 17, 20-21), pisma Starostwa Powiatowego w Ł. (k. 15), karty karnej (k. 19) i informacji (k. 25).

Oskarżony M. J. (1) w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów składając logiczne wyjaśnienia (k. 13) i złożył wniosek o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy (k. 26). Przed Sądem pomimo prawidłowego wezwania nie stawił się na rozprawę bez jakiegokolwiek usprawiedliwienia swojej nieobecności, wobec czego rozprawa była prowadzona pod jego nieobecność.

Wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy nie budzą wątpliwości. Znajdują potwierdzenie w notatce urzędowej (k. 1) oraz wynikach badania trzeźwości oskarżonego. W związku z tym nie ujawniły się w sprawie żadne okoliczności mogące wskazywać na to, że przyznanie się oskarżonej do winy byłoby nieprawdziwe.

Nie kwestionowany był również w toku niniejszego postępowania poziom stanu nietrzeźwości, w którym znajdował się oskarżony w czasie popełnienia pierwszego z zarzucanych mu czynów.

Badanie krwi pobranej od oskarżonego bezpośrednio po zdarzeniu wykazało 1,28 mg/l i 1,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Są to wartości przewyższające normę wskazaną w art. 115§16 pkt.2 kk, określającą pojęcie stanu nietrzeźwości.

Oskarżony nadto kierował pojazdem mechanicznym 2 lata po skazaniu go na karę grzywny wymierzoną prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Łomży Zamiejscowego Wydziału Karnego w K. z dnia 6 czerwca 2017r. sygn. akt VII K 206/17 za popełnienie przestępstwa z art. 178a§1 kk. Tym samym oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a§4 kk. Kierował bowiem samochodem osobowym w ruchu drogowym będąc w stanie nietrzeźwości alkoholowej pomimo, że wcześniej był już prawomocnie skazany wyrokiem sądowym za czyn podobny na karę grzywny. Wina oskarżonego M. J. (1) w zakresie popełnienia czynu z art. 178a§4 kk nie budzi zatem wątpliwości, podobnie jak i wina w zakresie czynu z art. 178b kk. Oskarżony nie zatrzymując się do kontroli drogowej na podane mu przez funkcjonariuszy policji poruszających się oznakowanym radiowozem sygnały świetlne i

dźwiękowe i świadomie podejmując ucieczkę wyczerpał bowiem także znamiona czynu z art. 178b kk (tak m.in. wyrok Sądu Okręgowego w Siedlcach z dnia 29.03.2019r. sygn. II Ka 844/18).

Sąd wymierzając karę jak w wyroku kierował się dyrektywami określonymi w treści art. 53 kk, biorąc pod uwagę znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i jego winy, gdyż prowadzenie samochodu pod wpływem alkoholu stanowi rażące naruszenie porządku prawnego, a sprawca naraża na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, ale przede wszystkim innych uczestników ruchu. Podobnie wysokim stopniem szkodliwości społecznej cechuje się niezatrzymanie do kontroli policji i podjęcie ucieczki. Okolicznościami obciążającymi były także wysoki poziom alkoholu pod którego wpływem znajdował się oskarżony, przewożenie pasażera, popełnienie dwóch czynów i uprzednia karalność za czyn podobny. Z kolei jako okoliczności łagodzące wzięto pod uwagę fakt, że oskarżony kierował pojazdem na bocznej drodze, a także przyznanie się do winy i chęć dobrowolnego poddania się karze.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonemu za czyny z art. 178a§4 kk i art. 178b kary po 6 miesięcy pozbawienia wolności, a za zbiegające się przestępstwa karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności.

Kierując się dyrektywą określoną w art. 58§1 kk, ustanawiającą prymat kar wolnościowych Sąd, na mocy art. 69 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na okres 2 lat próby, stwierdzając, iż w stosunku do oskarżonego zaistniał szczególnie uzasadniony wypadek wskazany w art. 69§4 kk. Sąd miał tu na względzie, że dotychczas był on karany wyłącznie na kary grzywny, a więc kary wolnościowe najłagodniejszego rodzaju. Dlatego w ocenie Sądu pomimo niewykonania orzeczonej kary oskarżony będzie przynajmniej w okresie próby przestrzegać porządku prawnego i nie popełni ponownie przestępstwa. Z całą pewnością skuteczniejszy efekt resocjalizacyjny przyniesie zagrożenie ewentualnym wykonaniem kary niż odbycie przez niego kilkunastu miesięcy pozbawienia wolności, zwłaszcza, że poza czynami z art. 178a§1 kk oskarżony nie naruszał porządku prawnego, a więc nie sposób stwierdzić ażeby był osobą całkowicie zdemoralizowaną.

Dodatkowo Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego za czyn z art. 178a§4 kk obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 7 lat oraz za czyn z art. 178b kk obligatoryjny środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres 2 lat łącząc te środki na podst. art. 90§2 kk i wymierzając łączny środek karny w wymiarze 8 lat. Na wymiar środków karnych miały wpływ te same okoliczności, które zostały omówione przy wymiarze kary zasadniczej. Orzeczenie w stosunku do oskarżonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ocenie Sądu spowoduje, iż będzie on w przyszłości przestrzegać porządku prawnego i nie popełni więcej tego typu przestępstwa, gdyż zda sobie sprawę z konsekwencji utraty dokumentu prawa jazdy na dłuższy okres czasu. Odnośnie orzeczenia środka karnego za czyn z art. 178a§4 kk zważywszy, że oskarżony jest osobą młodą i zamieszkującą na wsi, gdzie istnieją ograniczenia komunikacyjne sąd uznał, że zachodzi uzasadniony wypadek z art. 42§3 kk wykluczający orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów, wobec czego za podstawę wymiaru środka przyjęto art. 42§2 kk.

Nadto na podstawie art. 43a§2 kk orzeczono ponadto od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd uznał, że świadczenie pieniężne w tej wysokości jest adekwatne do stopnia winy oskarżonego i jego sytuacji materialnej. Jest to przy tym najniższa możliwa wysokość tego świadczenia.

Jako, że oskarżony jest osobą nie posiadającą stałego dochodu ani żadnego majątku Sąd stosownie do art. 624§1 kpk zwolnił go od opłaty i innych kosztów sądowych.

z/

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć PR K.

z pouczeniem o prawie złożenia apelacji w terminie 14 dni

od otrzymania odpisu.

7.11.2019r.